

Sygn. akt **IV Ka 768/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Danuta Flinik

Sędziowie SSO Mariola Urbańska - Trzecka - sprawozdawca

SSO Adam Sygit

Protokolant st. sekr. sądowy Agnieszka Scheffs

przy udziale Antoniny Kasprowicz-Czerwińskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

po rozpoznaniu dnia 16 października 2014 r.

sprawy **D. G.** s. M. i B. ur. (...) w I. oskarżonego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Inowrocławiu

z dnia 3 marca 2014 r. sygn. akt VI K 358/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wymierzoną karę pozbawienia wolności obniża do 3 (trzech) miesięcy; w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jego wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 768/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 3 marca 2014 roku sygn. akt VI K 358/13 uznał oskarżonego D. G. za winnego tego, że w okresie od 11 listopada 2012 roku do 05 grudnia 2012 roku na terenie I. działając czynem ciągłym w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał kradzieży paliwa (...) ze stacji benzynowych : (...) o łącznej wartości 749,73 zł i (...) sp. z o.o. o wartości 201,13 zł tj. paliwa (...) o łącznej wartości 950,86 zł, działając na szkodę w/wym. podmiotów gospodarczych w ten sposób, że :

w dniu 11 listopada 2012 r. około godz. 17.45 w I.przy ul. (...)na stacji (...)S.dokonał kradzieży paliwa (...)(...) o wartości 130,95 zł na szkodę (...),

w dniu 15 listopada 2012 roku około godz. 18.22 na stacji paliw (...) przy ul. (...) w I. dokonał kradzieży paliwa wartości 192,14 złotych na szkodę (...),

w dniu 18 listopada 2012 roku około godziny 17:18 w I.przy ulicy (...)na stacji paliw (...)S.dokonał kradzieży 34,21 litra benzyny (...), wartości 191,86 zł na szkodę (...),

w dniu 20 listopada 2012 roku około godz. 6.22 w I.przy ul. (...)na stacji (...)S.dokonał kradzieży paliwa (...)(...)o wartości 234,78 zł na szkodę (...),

w dniu 05 grudnia 2012 roku około godz. 18.25 w I.przy ul. (...)na stacji paliw (...)dokonał kradzieży paliwa (...)(...) o wartości 201,13 zł na szkodę (...) sp. z o.o.,

tj. przestępstwa z art. 278§1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na mocy tych przepisów wymierzono mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

Na mocy art. 46§1 kk zasądza tytułem obowiązku naprawienia szkody od oskarżonego na rzecz (...) kwotę 749,73 (siedemset czterdzieści dziewięć 73/100) złotych i na rzecz (...) sp. z o.o. kwotę 201,13 (dwieście jeden 13/100) złotych.

Wyrok zawiera także rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obwiniony kwestionując rozstrzygnięcie o karze.

Stawiając zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary wniósł o zmianę wyroku i wymierzenie kary łagodniejszej innego rodzaju ze względu na trudną sytuację rodzinną.

Sąd odwoławczy zważył co następuje.

Apelacja oskarżonego częściowo zasadna skutkowałą zmianą wyroku w zakresie orzeczenia o karze.

Tytułem wstępu stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe, które pozwoliło na merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Sąd a quo w sposób staranny i wszechstronny rozważył całość dowodów i okoliczności ujawnionych w toku rozprawy, a na ich podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne. Ocena materiału dowodowego przez Sąd I instancji dokonana została z uwzględnieniem reguł sformułowanych w art. 4 i 7 k.p.k., jest oceną szeroką i bezstronną, a także nie narusza granic swobodnej oceny dowodów. Ponadto, jest ona zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz nie zawiera błędów faktycznych lub logicznych. Ocena ta doprowadziła sąd meriti do słusznego wniosku o winie oskarżonego w zakresie stawianego i przypisanego ostatecznie zarzutu.

Odnosząc się do zarzutu rażącej niewspółmierności kary, to zarzut ten okazał się częściowo zasadny, w konsekwencji skutkując obniżeniem kary zasadniczej.

Tytułem uwag natury ogólnej należy zważyć, iż o intensywności kary decyduje określona w art. 53 kk instytucja sądowego wymiaru kary opierająca się na konstytucyjnej zasadzie swobody sędziowskiej. Co więcej, w przepisie tym wskazane są dyrektywy wymiaru kary, które sąd ma obowiązek uwzględnić. Są to współmierność kary do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec sprawcy (prewencja indywidualna) oraz społeczne oddziaływanie kary (prewencja ogólna).

Zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen można zasadnie podnosić tylko wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia jednak w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy - innymi słowy, gdy w społecznym odczuciu jest kara niesprawiedliwą.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej sprawy stwierdzić trzeba, iż jak wynika z uzasadnienia wyroku, sąd orzekający nie uwzględnił w sposób właściwy i należyty wszystkich okoliczności popełnienia przestępstwa jak i okoliczności dotyczących samego sprawcy, zwłaszcza niedużej wysokości zaistniałej w wyniku działania oskarżonego szkody i jego krytycznej postawy wobec czynu prezentowanej w toku postępowania.

Sąd słusnie uznał, że wobec oskarżonego nie zachodzą podstawy do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności i oskarżony dotychczas karany za podobne czyny, nie wyciągnął żadnych wniosków z wcześniejszych wyroków skazujących go na kary wolnościowe i tym samym nie daje gwarancji, że pozostając na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego. Innymi słowy nie zachodzi po stronie

oskarżonego pozytywna prognoza kryminologiczna , która mogłaby uzasadniać wymierzenie oskarżonemu kolejnej kary o charakterze wolnościowym.

Karą sprawiedliwą i czyniącą zadość wymogom kary o jakich mowa w art. 53 kk jest w ocenie sądu kara bezwzględnego pozbawienia wolności, ale w rozmiarze niższym niż orzekł sąd rejonowy. Karą wystarczająca dla osiągnięcia celów kary za dokonanie przez oskarżonego D. G. kradzieży paliwa łącznej wartości 950,86 zł jest w ocenie sądu odwoławczego kara 3 miesięcy pozbawienia wolności. Tak orzeczona kara ta winna spełnić zarówno cele w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej, czyniąc też zadość potrzebom w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Z przytoczonych powyżej względów Sąd II instancji zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że wymierzoną karę pozbawienia wolności obniżył do 3 miesięcy. W pozostałym zakresie zaskarżone orzeczenie utrzymał w mocy.

O kosztach orzeczono po myśli art. 624kpk w zw. z art.636 kpk.